

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 lutego 2019 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Teresa Kalinka
Protokolant:	Ewa Grychtol

po rozpoznaniu w dniu 7 lutego 2019 r. w Gliwicach

sprawy Z. G. (G.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o ustalenie kapitału początkowego

na skutek odwołania Z. G.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 19 lipca 2018 r. **nr** (...) -2018

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyjmuje do ustalenia podstawy wymiaru składek przyjętej do obliczenia podstawy wymiaru kapitału początkowego dodatkowo wynagrodzenia:

- a. w roku 1984 w wysokości 28560 zł (dwadzieścia osiem tysięcy pięćset sześćdziesiąt złotych);
- b. w roku 1985 w wysokości 112283 zł (sto dwanaście tysięcy dwieście osiemdziesiąt trzy złote).

(-) SSO Teresa Kalinka

Sygn. VIII U 2254 / 18

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 19 lipca 2018 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. ponownie ustalił kapitał początkowy Z. G. przyjmując do obliczenia podstawy wymiaru kapitału początkowego wskaźnik wysokości podstawy wymiaru w wysokości 80,92 % na podstawie zarobków z okresu 10 lat , od 1 stycznia 1983 roku do 31 grudnia 1992 roku Do ustalenia kapitału początkowego przyjęto 15 lat 10 miesięcy okresów składkowych oraz 4 lata i 6 miesięcy okresów nieskładkowych. Tak ustalony w kapitał początkowy wyniósł 88 540 zł 76 gr .

Z. G. wniósł jest odwołanie od decyzji podnosząc, że z decyzji z dnia 21 czerwca 2018 roku wynikało, iż kapitał początkowy jest wyższy od ustalonego w zaskarżonej decyzji, mimo że okres składkowy i uległ zwiększeniu. Zakwestionował przyjęte wynagrodzenie z lat 1984 i 1985 do ustalenia wwpw.

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania przytaczając treść art. 173 i 174 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz § 20 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe i zasad wypłaty tych świadczeń . Przedstawił sposób wyliczenia kapitału początkowego w decyzji z dnia 21 czerwca 2018 roku wskazując, że w tej decyzji nie uwzględniono okresów od 15 grudnia 1984 roku do 12 marca 1985 roku i od 12 kwietnia 1985 roku do 15 kwietnia 1985 roku, ponieważ ubezpieczony był zatrudniony w wymiarze czasu niższym niż połowa wymiaru czasu pracy.

Decyzją z dnia 19 lipca 2018 roku organ rentowy z urzędu ustalił kapitał początkowy przyjmujący do okresów składkowych wcześniej nieuwzględnione okresy zatrudnienia w latach 1984 i 1985 , , lecz wskutek tego wskaźnik wysokości podstawy wymiaru zmalał z 83,30 % do 80,92 %. Kapitał początkowy ustalony na dzień 1 stycznia 1999 roku wyniósł 88 540 zł 73 gr.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Z. G. urodził się (...). W dniu 13 marca 2016 roku złożył wniosek o ustalenie kapitału początkowego. Decyzją z dnia 21 czerwca 2018 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. ustalił kapitał początkowy przyjmując do ustalenia jego wartości podstawę wymiaru kapitału początkowego w kwocie 1017 zł. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne w dziesięciu kolejnych lat kalendarzowych z okresu od 1 stycznia 1983 do 31 grudnia 1992 wyniósł 83,30 %. Zaliczono 15 lat 7 miesięcy i 28 dni okresów składkowych oraz 4 lata 6 miesięcy okresów nieskładkowych. Do ustalenia wartości kapitału początkowego organ rentowy nie uwzględnił okresu od 15 grudnia 1984 do 12 marca 1985 i od 12 kwietnia 1985 do 15 kwietnia 1985, ponieważ ubezpieczony był zatrudniony w wymiarze niższym niż pół etatu. Decyzją z dnia 19 lipca 2018 roku ponownie ustalono kapitał początkowy. Podstawa wymiaru kapitału początkowego wyniosła 987 zł 94 gr., ponieważ wskaźnik wysokości podstawy wymiaru z tych samych dziesięciu lat wyniósł 80,92 %. Niższy wskaźnik wysokości podstawy będą wynikał stąd, że po doliczeniu stażu pracy uległ zmniejszeniu stosunek podstawy wymiaru składek do przeciętnego wynagrodzenia za lata 1984 i 1985. Organ rentowy łącznie zaliczył 15 lat 10 miesięcy i 29 dni okresów składkowych oraz 4 lata 6 miesięcy okresów nieskładkowych. Tak ustalony kapitał początkowy wyniósł 88 540 zł 76 gr.

Ubezpieczonym okresie 29 listopada 1984 roku do 15 kwietnia 1985 roku był zatrudniony u J. B. zakładzie pracy w wysokościowej. Otrzymywał wynagrodzenie w systemie akordowym . Przedłożył świadectwo pracy z tego zakładu . W toku postępowania sądowego przedłożył zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu podpisane przez J. B. oraz kopie list płac obejmujące okres od listopada 1984 do marca 1985. Z list płac wynika, że w listopadzie 1984 roku ubezpieczony zarobił 10 560 zł , w grudniu 18 000 zł , co łącznie daje kwotę 28 560 zł. W roku 1995 w łącznie zarobił 112 283 zł, co wynika wprost z list wynagrodzeń . Organ rentowy nie uznał list płac ani druku Rp- 7. Drukowi Rp- 7 zarzucił ,że brak jest pieczętki zakładu pracy . Tu należy zwrócić uwagę, że druk ten został wystawiony w dniu 30 października 2018 roku przez byłego właściciela firmy, który nie posiadał już pieczętki firmowej. Nie uwzględnił list płac, ponieważ pracodawca nie odliczył okresu zasiłku chorobowego. W list płac wynika, że ubezpieczony w listopadzie 1984 roku przepracował 8 dniówek, w grudniu 1984 roku 14 dniówek, w styczniu 1985 roku otrzymał kwotę 32 000 zł za 22 dni robocze , w lutym 1985 rok za 22 dni robocze otrzymał kwotę 32 120 zł, w marcu 1985 roku przepracował 19 dniówek i z tego tytułu wynagrodzenie wyniosło 30 400 zł., a od 26 marca do 28 marca przebywał na zwolnieniu lekarskim i zasiłek chorobowy z tego okresu nie został uwzględniony na liście płac. W kwietniu przepracował 11 dniówek i wynagrodzenie wyniosło 17 763 zł. Zdaniem sądu, powyższe dane odzwierciedlają faktyczny czas pracy i faktycznie otrzymane wynagrodzenie w spornym okresie ,które zostać winno uwzględnione przy ustalaniu wartości kapitału początkowego.

Sąd pominął dowód z przesłuchania odwołującego z uwagi na to że przebywał w szpitalu w dniu rozprawy. Uznał również za zbędne przesłuchanie J. B. na okoliczność otrzymywanych przez ubezpieczonego zarobków wystawienia druku Rp-7, skoro dane te wynikają z kopii dokumentów doręczonych organowi rentowemu .

Sąd ustalił stan faktyczny na podstawie akt organu rentowego oraz kopii list płac i druku RP 7 wystawionego przez byłego pracodawcę ubezpieczonego. Tym dowodom w pełni dał wiarę

Sąd zważył co następuje :

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

Wartość kapitału początkowego została ustalona na podstawie art. 174 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Uległa obniżeniu w decyzji z dnia 19 lipca 2018 roku, ponieważ we wcześniejszej decyzji miał zastosowanie art. 174 ust. 3 ustawy zgodnie z którym „jeżeli okres wskazany do ustalenia podstawy wymiaru kapitału początkowego obejmuje rok kalendarzowy, w którym ubezpieczony pozostawał w ubezpieczeniu społecznym na podstawie przepisów prawa polskiego jedynie przez część miesięcy tego roku, do obliczenia stosunku sumy kwot podstaw wymiaru składek i kwot, o których mowa w art. 15 ust. 3, w okresie tego roku do przeciętnego wynagrodzenia, przyjmuje się sumę kwot przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia ogłoszonego za ten rok kalendarzowy odpowiednią do liczby miesięcy pozostawania w ubezpieczeniu”. Po doliczeniu dalszych okresów składkowych w roku 1984 i w roku 1985 i nieuwzględnieniu jakichkolwiek zarobków osiągniętych w tym okresie obniżeniu uległ wskaźnik wysokości podstawy wymiaru, a w konsekwencji wartość kapitału początkowego.

Sąd uznał za uprawnione doliczenie przez organ rentowy okresów od 15 grudnia 1984 roku do 12 marca 1985 roku i od 12 kwietnia 1985 roku do 15 kwietnia 1985 roku, z tym że ustalając wartość tego kapitału ZUS naruszył przepis art. 174 ustępie ust. 3 w związku z art. 15 ust. 2 ustawy . Jeżeli nie można ustalić podstawy wymiaru składek w okresie pozostawania w stosunku pracy wskazanym do ustalenia podstawy wymiaru emerytury i renty za podstawę wymiaru składek przyjmuje się kwotę obowiązującego w tym okresie minimalnego wynagrodzenia pracowników proporcjonalnie do okresu podlegania ubezpieczeniu wymiaru czasu pracy, a organ rentowy nie przyjął żadnego wynagrodzenia. Art. 15 ust. 2 ma zastosowanie, kiedy nie można ustalić podstawy wymiaru składek , a ubezpieczony w toku postępowania przed sądem przedstawił dokumenty w oparciu na podstawie których można w sposób niebudzący wątpliwości ustalić wysokość otrzymanego w listopadzie i grudniu 1984 roku oraz w okresie od stycznia do 15 kwietnia 1985 roku wynagrodzenia stanowiącego podstawę wymiaru składek Dlatego Sąd zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że do obliczenia podstawy wymiaru kapitału początkowego zaliczył dodatkowo wynagrodzenie w roku 1984 w wysokości 28 560 zł i w roku 1985 w wysokości 112 283 zł, to jest w wysokości wynikającej z druku Rp 7 oraz list płac z tego okresu. Zaskarżoną decyzję zmieniono na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c.

(-) SSO Teresa Kalinka